

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

KORRUPCIÓN

**NINCS PÉNZ AZ EGÉSZSÉGÜGYRE. NINCS PÉNZ
AZ OKTATÁSRA. A BEFIZETETT ADÓFORINTOKAT,
AZ EU-TÁMOGATÁST SAJÁT ZSEBBE TESZIK.**

TUDJUK! BIZONYÍTHATÓ! VISSZAKÉRJÜK!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

AMI A LEGFONTOSABB

A házi orvosok zöme túl van a nyugdíjkorhatáron, s szinte lehetetlen egy üresedett praxist betölteni. A kezdő orvos 130 ezer forint bruttót kap, ezért nem csoda, hogy rengetegen mennek külföldre. Egyes orvosi szakmákban már teljes a hiány. A mentőszolgálat számtalan helyen nem képes az előírt időben elvinni a betegeket. Az ápolónők a kis fizetés miatt kénytelenek mellékállásokat vállalni, s hullafáradtan végezni a fő munkájukat. Az egészségügy fejlesztésére nincs pénz, de ami még nagyobb gond, nincs koncepció.

A tisztelt olvasó már betéve tudja ezeket az igazságokat. Az orvosok is tudják. A miniszterelnök is tudja, sőt az illetékes miniszter is, talán még a kormány többi tagja is. Nem mind, de zömük igen. Mégsem történik semmi. Mégsem ébred fel senki a kormányból, hogy rövidesen leállhatnak a kórházak, nem lesz mivel és kinek gyógyítani a betegeket. Változásra van szükség. Új szemléletre. A pénz nem minden. Az emberek, a társadalom, a nemzet egészsége fontosabb, mint a tőke haszna. A legfontosabb!

ELLENŐRIZHETŐ ÉS VISSZAHÍVHATÓ
KÉPVISELŐKET!

Hamarosan újra választások lesznek Magyarországon. Az agyondicsért, sőt egyedül üdvöztetőnek kikiáltott polgári demokrácia kis hazánkban azt jelenti, hogy négyévente egyszer elmehetünk, és szavazhatunk. Nem akárcsak, csak azok-

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEŒ ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ra, akik már átestek egy előzetes szűrőn, azaz egy előzetes szavazáson. Az ajánló-cédula, amelyen rajta van a neved, a címed, a személyi számod, nem más, mint nyílt szavazás. A Horthy-rendszerben ott állt a csendőr a szavazóasztal mellett. Na, a kopogtatócédula is valami ilyesmi, modern kivitelben.

Szóval, választasz valakit, aki, úgy mond, képvisel téged a parlamentben. Mindenki végül is nem fér a parlamentbe, ezért kell a képviselő. De mit csinál a képviselő, és mit csinálhatsz te a képviselővel? A képviselő, miután te voltál kedves megválasztani, már nem függ tőled, ezért azt csinál, amit akar, illetve, amit a pártja mond neki. Ez vagy tetszik neked, vagy nem. Eleinte akár tetszhet is, aztán szépen lassan rájössz, hogy átverték. Megint átverték. Erre írsz egy levelet a képviselőnek, akinek a hivatalából kapsz egy szép, semmitmondó választ. Elmehetsz a képviselői fogadóórára, ha egyáltalán odajutsz. Október 23-án kilesheted a képviselődet az ünnepségen, de a sok helyi hatalmasság úgysem enged a közelébe. Nagyjából ennyi közöd van a képviselőhöz. Ő meg közben megszavaz mindenfajta törvényt, ami neked nem jó, viszont nem szavaz meg olyanokat, amelyek szebbé tennék az életedet. A képviselőnek arra is jut az idejéből, hogy mindenféle felügyelő bizottságban keresen egy kis pénzt, természetesen nem neked, hanem magának. Aztán egy szép napon azt olvasod az újságban, hogy a képviselő úr lopott, netán megvert valakit, esetleg megcsalta a feleségét. Te itt már nem tehetsz semmit. A te szavadra senki

sem kíváncsi. Majd a következő választáson megint, de most nem. A dolog vége az, hogy a parlament tele van korrup, gyanús emberekkel, akiktől szabadulni kellene, nem újraválasztani őket.

De vajon nincs-e más megoldás? Van! Neked kell ellenőrizni a képviselőket! Ha bekapcsolod az internetet, és ráérsz az állami szervek oldalaira, akkor propagandaanyagok helyett valóságos információt kell kapnod. A kormánynak időről időre szakmai és társadalmi vitákat kell rendeznie. Az internetet valóban interaktívra kell tenni, vagyis olyanná, hogy te is megírhasd a véleményedet, persze azzal a biztosítékkal, hogy el is olvassák. Az egész akkor fog működni, ha a sor végén áll egy különleges jog, a te jogod arra, hogy a rossz, lejáratódott, korrup és tolvaj képviselőt visszahívjad a parlamentből és az önkormányzatokból. Ne ijedj meg, ez még nem új rendszerváltás, még nem szocializmus! „Csak” valami új, valami hasznos, ami tisztességebbé tehetné közéletünket. A Munkáspárt kezdetől fogva ezt mondja és követeli. Mondjuk, és követeljük együtt!

A BUNKER

Lassan, de biztosan haladunk. Már mint a Horthy-rendszer és személy szerint kormányzó urunk tisztára mosásában. Gödöllőn hamarosan megnyitják azt a bunkert, amelyet a Horthy-családnak építettek egy kiadós bombázás esetére. Gödöllőt ugyan sohasem bombázták, és Horthy egyébként sem irányította olyan közvetlenül a hadsereget, mint mondjuk Churchill, Hitler, vagy Sztálin, de mit számít, nekünk ennyi van. A bunker persze arra jó lesz, hogy a csupasz falakra képeket, térképeket helyezzenek fel. Jó lesz arra, hogy egy pillanatra azt az érzést keltsse, hogy egy dicsőséges ország dicsőséges vezetője volt. Ja, és persze, feledtesse, hogy volt fehérterror 1919-ben, volt kommunistaüldözés negyedszázadon át, voltak zsidótörvények, és mi voltunk a hárommillió koldus országa. Talán ez a párhuzam a mával? Talán ezért kell a sohasem használt bunkert kegyhellyé tenni?

THÜRMER GYULA

EGY JOBB VILÁGÉRT KÜZDÜNK MINDEN NAP

BESZÉLGETÉS TÓTH LÁSZLÓVAL, HEVES MEGYEI KB-KÉPVISELŐVEL

Tóth László kőművesként és katonaként is mindig a hazát szolgálta. Szívén viseli az emberek, különösen a fiatalok sorsát. „A mai fiataloknak nagyon rossz életlehetőségeik vannak. Nekünk lényegesen jobb volt. Lakáshoz és munkához jutni ma nagyon nehéz, így a családalapítás is bizonytalanná válik. Ezek az állapotok a fiatalokat lelkileg is beteggé teszik. Nagyon nagy baj, ha egy ifjú pár nem költözhet saját lakásba, és ott nem kezdhet új, önálló életet. Nincs helyük a gyerekeknek felnőni. A bizonytalan közbiztonság miatt az utcára is kellő körültekintéssel lehet kiengedni a kisebb gyerekeket. Egy meggyőződéses kommunistának tenni kell ez ellen. Egy jobb világért küzdünk minden nap!”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Kőműves tanuló éveim alatt, Salgótarjánban ismerkedtem meg az eszmével. A munkásfiatalok életét éltem, és mindent megkaptam a szocializmustól, ami akkoriban egy fiatal embernek járt. Felvettek a KISZ-be, aztán vezetőségi tag lettem. 1972-ben Nógrád megyét képviselve Zánkán töltöttem el három hónapot az úttörőváros építésén. 1973-ban eljuthattam a KISZ nemzetközi táborába, Csehszlovákiába, melynek keretében hat hónapig a tussemeiei hőerőmű építésén vehettem részt. Hazatérésem után munkámért a KISZ KB dicsérő oklevelét kaptam. 1974-ben felvételt nyertem a salgótarjáni KISZ iskolába, ahol kulturális-, sport- és titkárképzésben részesültem.

– *Több helyen is megfordultál?*

– Akkoriban egy hazáját szerető férfi bevonult katonának, hacsak valami rendkívüli nem történt. 1975-ben én is így tettem. Hejőcsabán, Belpátfalván, Egerben és Kazincbarcán katonáskodtam, majd szakaszvezetőként szereltem le 1976-ban. Azonnal meg is nősültem. Azóta együtt élünk, három felnőtt gyermekünk és egy unokánk van. Imádom a családomat, és mindent megteszek azért, hogy nekik jó legyen. Sajnos a mai fiataloknak nagyon rossz életlehetőségeik vannak. Nekünk lényegesen jobb volt. Lakáshoz és munkához jutni ma nagyon nehéz, így a családalapítás is bizonytalanná válik. Ezek az állapotok a fiatalokat lelkileg is beteggé teszik. Nagyon nagy baj, ha egy ifjú pár nem költözhet saját lakásba, és ott nem kezdhet új, önálló életet. Nincs helyük a gyerekeknek felnőni. A bizonytalan közbiztonság miatt az utcára is kellő körültekintéssel lehet kiengedni a kisebb gyerekeket. Egy meggyőződéses kommunistának tenni kell ez ellen. Egy jobb világért küzdünk minden nap!

– *Szaktudásban is sikeres vagy.*

– Kőművesként több mint háromszáz családi ház építésén dolgoztam, a rendszerváltás után egyéni vállalkozóként, később pedig Bt-ben. Húsz év előtt generálkivitelezésben sok szép házat építettünk az embereknek. Egy percig sem álltak üresen, nem úgy, mint ma. Az embereknek nincs pénzük lakást vásárolni, az állam pedig nem segít semmit. Nincs ez jól! Azt gondolom, hogy a házakat az embereknek építjük, és hagyjuk, támogatjuk, hogy ott éljenek. Ez alapvető emberi jog.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Rendkívül kevés szabadidőm van, de mindig szakítok időt legkedvesebb időtöltéseimre. Nagyon szeretem a különböző sportokat, szeretek sakkozni, focizni, pingpongozni. Szeretem az állatokat, tartok is néhányat. Régi üvegeket, érméket, bélyeget és finom borokat gyűjtök.

Télen sok szépirodalmat olvasok, ezen belül is rendkívül sok kalandregényt. Újságok közül a Heves Megyei Hírlapot és a Szabadság újságot olvasom rendszeresen. Mindkettőnek előfizetője vagyok. Tavasszal és nyáron kertészkedni szoktam. Csak saját bort és pálinkát

Tóth László

Mátraderesken született 1953. április 22-én. Kilenegyermekes munkáscsaládból származik. Szülőhelyén végezte az általános iskolát, majd Salgótarjánba került kőműves tanulóként. 1967 és 1970 között kiválóan elsajátította a szakmát, mellette folyamatosan dolgozott. 1984 és 1997 között katonaként szolgált, melyre ma is így emlékszik: „veszélyes, de nagyon szép munka volt”. Miután leszerelt, visszatért eredeti szakmájához, kőművesként is a valódi alkotó munkát tartja leg többre. Emberbarát és segítőkész. Alapelve: „Ha segíteni nem tudsz, ne árts másnak!”

iszom azokkal a barátaimmal, akik elveimet elfogadják, és segítenek a munkában. A jó magyar ételeket is nagyon kedvelem. Ezen kívül sok időt fordítok a pártmunkára. 1999-től vagyok a Munkáspárt tagja, a falunkban párttitkár és a Nógrád-Heves Megyei Régió vezetőségi tagja. Tudatosan dolgozunk, tisztában vagyunk vele, hogy már most el kell kezdeni a választási felkészülést. Észre sem vesszük, és itt van 2010. Az ajánlószelvényeket pedig nekünk kell összeszedni! ■

AZ ÉN HÚSZ ÉVEM

A Szabadság a Munkáspárt 20. születésnapja alkalmából sorozatot indít „Az én húsz évem” címmel. A Munkáspárt története – közös harcunk története. Nagygyűlésekről, felvonulásokról és választásokról éppúgy szól, mint a mindennapi munka, a szórólappozás, a kopogtatócédula-gyűjtés vagy akár csak egy piaci beszélgetés „apró” pillanatairól. Várjuk mindazon párttagjaink írásait, akik úgy gondolják, hogy a Munkáspárt közös kincsévé tennék az elmúlt húsz év számukra fontos, emlékeztető pillanatait. A cikkeket – maximum két gépelt oldal terjedelemben –, fényképeket a Baross utcai szerkesztőségbe akár személyesen, akár postán, akár e-mailben kérjük és várjuk.

A Szabadság

NINCS VESZTEGETNI VALÓ IDŐNK!

Szeptember 12-én ülést tartott a Munkáspárt Központi Bizottsága. Megvitatta és jóváhagyta Thürmer Gyula pártelnök tájékoztatóját a belpolitikai helyzetről és a párt feladatairól. Ugyancsak elfogadta Karacs Lajosné alelnök beszámolóját a párt 2009. első félévi gazdálkodásáról.

MIT AKARUNK A VÁLASZTÁSOKON?

Le akarjuk váltani a mostani kormányt! – hangsúlyozta a Munkáspárt elnöke. Az MSZP-SZDSZ-kormány 2002 óta annyit kárt okozott az országnak, a nemzetnek, a dolgozó embereknek, hogy mennie kell. Nem tudjuk, hogy milyen lesz a Fidesz-kormány, de aligha tudja alulmúlni a mostanit.

A kormányváltás szükséges ahhoz, hogy a dolgozó emberek élete jobb legyen, de nem elégséges. Innen fakad a második célunk. Új értékeket, új embereket kell a politikába vinni. Az új érték az igazi baloldaliság, a munkások, a dolgozók érdekeinek képviselője. Az új szereplők pedig mi lehetünk. Új értékek és új emberek nélkül a Fidesz-kormány idején sem lesz jobb a dolgozó embernek.

Thürmer Gyula kitért arra, hogy a választási harc várhatóan kemény és durva lesz. Az MSZP nem fog válogatni az eszközökben. Erre jobb már most felkészíteni tagságunkat, hogy ne érje őket meglepetés. Kemény harc lesz a kopogtatócédulákért, úgy, ahogyan már láttuk a

Budapest IX. kerületi időközi választásokon. Fel fogják használni a jogi intézményeket, úgy, ahogyan a Jobbik tette az OVB-vel az EP-választásokon. Az MSZP tüze ellenünk is irányulni fog, hiszen mi is tőle vehetünk el szavazatot. Ez már megtörtént 2006-ban is Pest megyében.

Az MSZP már ma is több eszközzel igyekszik az embereket manipulálni. Először, igyekeznek elhitetni az emberekkel, hogy a Bajnai-kormány megoldotta a válságot, a nehezén túl vagyunk. Másodszor, meghirdetnek népszerűnek tűnő intézkedéseket. Harmadszor, a kormány megtűri, sőt gerjeszti a nacionalista törekvéseket, éppen azért, hogy elvonja a figyelmet a kormány intézkedéseiről, a válság következményeiről. Ez vonatkozik a magyar-szlovák viszonyban létrejött feszültségre is. Negyedszer, újabb és újabb formában igyekeznek felhasználni a szélsőjobbboldali, fasiszta fenyegetés mítoszát. Az elmúlt napokban például állítólagos kiképzőtáborok létezéséről adtak hírt. Ötödszor, folyik a cigánykérdés manipulálása is.

A valóság az, hogy a válságon nem vagyunk túl – emelte ki a párt elnöke. A

nyugati világ sincs még túl rajta, és mivel Magyarország 70 százalékban a multiktól függ, bizonytalan a mi gazdaságunk sorsa is. Amit az MSZP a válság megoldásának tekint, az nem más, mint egy sor korlátozó intézkedés. A dolgozó emberekkel, a szegényekkel fizettetik meg a válságot. A társadalom alapvető problémái változatlanul megoldatlanok. A Bajnai-kormány az egészségügy problémáját meg sem kísérli megoldani. A magyar egészségügy pillanatokon belül összeomolhat, s ez ellen a kormány semmit sem tesz.

ÁLDOZAT ÉS JÓ SZERVEZÉS

A párt nehéz helyzetben van – mondta Thürmer Gyula –, de ki tudjuk használni meglévő erőinket. Két dologra van szükség ahhoz, hogy meglévő erőinket kihasználjuk: áldozatra és jó szervezésre. Áldozatra abban, hogy meglévő időnket és energiánkat a következő hónapokban a pártunk szenteljük. Nem akkor dolgozunk a pártért, amikor éppen ráérünk, hanem akkor, amikor a pártunk szüksége van ránk. Áldozatra anyagi téren. A párt ma azt kéri valamennyiunktől, hogy fizessük a tagdíjat, támogassuk A Szabadságot, és jelentős összeggel támogassuk a választást. Legyünk büszkék azokra, akik vállalják az áldozatot! De ugyanakkor azoktól, akik nem vállalják, nyugodtan kérdezzük meg, hogy miként is értelmezik a kommunista szót!

A vezetők példamutatása elengedhetetlen minden téren. A pénzgyűjtésben, a munkában, az áldozatban, a szervezésben. Nem az a feladatunk, hogy megmagyarázzuk, mit és miért nem tudunk megcsinálni. A nehézséget ismerjük. A mi dolgunk, hogy megtaláljuk a megoldásokat, és harcba vigyük a pártot. A KB tagjaitól, megyei és budapesti vezetőinktől most nem kételyeket, aggodalmakat vár a párt, hanem cselekvést. A párt nem követi azt a vezetőt, aki maga is ingadozik, bizonytalanokodik, akiben nem ég a forradalmi tűz.

Kevés az áldozat, ha ez nem párosul jó szervezéssel. Elvtársak, a meglévő erőinket és eszközeinket a lehető legjobban kell megszerveznünk! – hangsúlyozta a párt elnöke.

KI AZ UTCÁRA!

Ki az utcára! Ez kell, hogy legyen a jelszavunk a következő hónapokban! – emelte ki a pártelnök. Tudomásul kell venni, hogy az emberek válaszokat várnak. A válaszokat ott várja, ahol él, lakik, dolgozik. Ha a Jobbikot látja az utcán, más híján elfogadja a Jobbik válaszait. Ha vissza akarjuk hódítani a munkásokat a Jobbiktól, az utcára kell mennünk. Hetente kétszer a városok ugyanazon helyein legyen ott a Munkáspárt, szóróanyagokkal, zászlókkal, azzal, ami van.

Az utcai akcióink részét jelentik a gyárak előtti demonstrációink. Munkáspárt vagyunk, ha nem értjük meg magunkat a munkással, nem számíthatunk sikerre. Budapesten Fogarasi Zsuzsanna irányításával elindult ez a munka. Szép példákat látunk Debrecenben, másutt azonban még nem sikerült előrelépniük.

A Nőtagozat vállalkozott arra, hogy lefolytat egy önálló politikai akciót. Szórólapozik, megmutatja magát az utcán is. Támogassuk őket ebben! A Baloldali Front október 23-25 között megrendezi tábort a Komáromban. Nagyon fontos, hogy mozgósítsuk fiataljainkat a táborra. A Front a párt sok akciójában igen aktívan részt vesz, életünk fontos elemévé váltak. A Munkáspárt bekapcsolódott az Otthonvédő mozgalomba. A terület új nekünk. Sokat beszélünk a civilszervezetekben való munkáról, csak éppen nem csináljuk. Most itt a kiváló lehetőség, hogy országos és helyi szinten is dolgozzunk.

KEVÉS PÉNZSEL IS LEHET
OKOSAN GAZDÁLKODNI

A Munkáspárt teljes bevétele az idei év első félévében 17,8 millió forint volt. Ebből mintegy 5,6 milliót tettek ki a tagdíjak. Az EP-választások kapcsán közel 11 millió forintot sikerült adományként összegyűjteni. A Baross utcai székház né-

Aktivisták a Samsungnál is

Szeptember 10-én, kora délután érkezett a gödi Samsung elé egy új és lelkes csapat. Bodrogi Attila, ifj. Árvai János, Urbán Istvánné, Cseh Miklós és a „veterán” Fodor István lendületesen vetették magukat a munkába.

Igazi aktivistaként valóban eredményesek voltak: majd' 700 dolgozó vehette át a „Mit akar a Munkáspárt?” című programot és közel 50 Szabadság újságot. Természetesen az anyagokból a munkásokat szállító buszvezetőknek is jutott. „Ő kommunista, csak nem tud róla!” – mutatott egyikükre Bodrogi Attila, s jócskán ellátta a munkáspárti olvasnivalóval.

A dolgozók túlnyomó többsége szívesen fogadta a megkeresést, egy sem került szemébe, s csak egyet találtunk földre dobva. A dolgozók már mindenütt érzik: szükségük van egy, az ő érdekeiket képviselő szervezetre, többen el is mondták, hogy egyre inkább a Munkáspárt az, amiben hinni, bízni tudnak.

Az akciók folytatása rendkívül fontos a Munkáspárt népszerűsítése és a kapcsolatok létesítése miatt! Október folyamán fel akarjuk gyorsítani a munkát, mert közelednek az országgyűlési választások. Kevés az idő! Ki a gyár elé!

hány helyiségének bérbeadásából származott mintegy 1,4 millió forint. A Munkáspárt ezzel a pénzzel tudott gazdálkodni – emelte ki Karacs Lajosné. Kiadásaink is lényegében 17,8 milliót tettek ki, minimális 26 ezer forintos különbséggel.

A központ – mint ismeretes – három forrásból fedezi a párt központi költségeit. A budapesti és Pest megyei párttagok ide fizetik be tagdíjuk 60 százalékát, ide folynak be a bérleti díjak és az adományok is.

Az első félévben a központ mintegy 13,6 millióval gazdálkodott. A kiadásokban jelentős tételt tesz ki a párt kevés alkalmazottjának bérköltsége. A bérek lényegében a minimálbérek szintjén vannak, és nem emelkednek évek óta. A kiadások másik tétele a Baross utcai épület üzemeltetése, amelynek költségei folyamatosan emelkednek. A párt ezekből a forrásokból biztosítja a propagandakiadásokat, az országos rendezvények költségeit. Külföldi utazásra nem költünk. A külföldi utakat vagy az utazó maga, vagy a meghívó fél fizeti – húzta alá a párt alelnöke. A Munkáspárt nem vett fel hiteleket, nem adósdottunk el, és mindezidáig fenntartottuk a párt működését – összegezte Karacs Magdi.

A vitához többen hozzászóltak, köztük Vajda János, a párt alelnöke, Kőszeginé Benedek Anna Csepelről, Váli Zoltán Tiszaújvárosból, Frankfurter Zsuzsanna Balassagyarmatról, Bánhegyi József Békéscsabáról. A KB meghallgatta Szabó Tamás Front-elnök tájékoztatóját a Baloldali Front október végi tábortól. ■

Folytatjuk a demonstrációkat!

Szeptember 9-én a Nagy-Budapesti Regionális Elnökség ülésén Fogarasi Zsuzsanna és Fléger Tamás beszámoltak a fővárosban és környékén található gyárak előtti szórólapozásokról. Az utóbbi három hónapban az akciók a várakozásoknak megfelelően alakultak. A karbantartások miatt kieső helyeket másokkal pótolták, vagy - például a Tungstram-akciót - előrehozták.

Az elnökség az akciók folytatása és bővítése mellett döntött. Minden elvtársunknak, aki ebben a munkában részt vesz, köszönjük az áldozatvállalását! Továbbra is várunk minden aktivistát: erősítsék a demonstrálókat, agítalókat tábort, vegyenek részt a sikerekben!

ÉBREDJ MAGYAR 20 ÉVES ÁLMODBÓL!

A 24. órában vagyunk. Annak is az utolsó perceiben. Most kell igazán tiszta fejjel, higdadt nyugalommal lépni.

Lassan eltelik négy év, és mi újra harcba szállhatunk. Kemény és küzdelmes négy év áll mögöttünk. Megpróbálták minket félresöpörni, megalázni. Mindent elkövettek annak érdekében, hogy letöröljék a térképről a Munkáspártot. Nem sikerült nekik. Nagyon keményen ellenálltunk és ellenállunk. Minket nem lehet megfélemlíteni! A Munkáspárt nevéhez nem köthető korrupció, nem köthető privatizáció. Nekünk nem járt és nem jár állami támogatás. Saját magunkat tartjuk el. Eldöntöttük, hogy elindulunk a Parlamenti választáson. Nagyon kemény harc előtt állunk! Fel kell készülnünk arra, hogy a hatalom mindent el fog követni annak érdekében, hogy akár egy centit is előre haladjunk. De nem szabad meghátrálnunk!

Tudatosítani kell az emberekben, hogy miattuk küzdünk. Az ő jövőjükért, azért, hogy a dolgozó nép, a munkásosztály ne legyen a tőkés hatalom játékszere. Elemeznünk kell az ellenzék beszédeit, el kell lesnünk a titkaikat, amivel eljutottak oda, hogy ekkora szavazóbázist tudhatnak maguk mögött. Vádaskodásaikra azonnal reagálni kell. Nem szabad megvárni, hogy fölülkerekedjenek! Ki kell mennünk az utcára, el kell mondanunk az embereknek, hogy a Fidesz és a Jobbik sem tud mást, csak ígérgetni. Az em-

berekben tudatosítani kell, hogy az ország padlón van. Előlről kell kezdeni mindent.

Meg kell mondani a dolgozó embernek, a nyugdíjas választónak, a gyógyulásra váró betegnek, a fiataloknak, hogy kemény négy év vár mindenkire. Nem szabad elhinni, hogy jön Orbán Viktor meg Vona Gábor, és ők mindent megoldanak. Ez csak duma!

Hiszen ha belegondolunk, az MSZP-vel karöltve ők juttatták ide az országot. Merjük megnevezni a felelős pártokat és a pártokon belüli felelős személyeket! Legyünk kökeményen radikálisak! Az ország, a dolgozó ember érdekében tesszük.

Vádoljuk meg őket, és a vádiratot ahol csak tudjuk, olvassuk fel, terjesszük szórólapokon! Nem baj, ha reagálnak rá. Adjunk módot arra, hogy leüljenek velünk, és a kifogásolt pontokat magyarázhatják. Ha nem reagálnak, akkor végképp beismerik, hogy igazunk van.

Igazunk van abban, ha elmondjuk mindenkinek, hogy ezek a bitang hazaárulók eladták földjeinket, gyárainkat, ami állami tulajdon volt, tehát a miénk. Azokat a gyárat, amiket apáink indítottak el a termelés útján, és nap, mint nap megküzdöttek azért, hogy a futószalag végén a termék világhírű

legyen. Becsületes munkával ezt is kivívták. Volt Ikarus, Videoton, Omker, sorolhatnánk. A magyar terméket szerették a világ minden táján, versenyképesek voltunk.

Immáron 20 éve rabszolgák vagyunk saját országunkban. 20 éve örülnek, hogy kimentek a tankok és bejöttek a bankok. A Világbank felé az adósságunk megnőtt. Még az unokáink is fizetni fogják azt, amit ezek 20 év alatt felvettek. Csak az a kérdés, hogy miből fogják kifizetni, mert ugye nincs iparunk, nincs gazdaságunk. Itt vagyunk mi, fiatalok. Mi lesz velünk? Lesz-e munkánk, lakásunk, és egyáltalán: lesz-e jövőnk? Nem is olyan régen, mikor még Gyurcsány volt a fő gazember, közölte: akinek nem tetszik, annak el lehet menni az országból. Abból az országból, ami a miénk, amit apáink, nagyapáink nekünk építettek fel. Hát erre én azt mondom: Gyurcsány, Bajnai és a többi kizsákmányoló gazember! Menjél te, de csak azután, miután visszaadtad azt, amit elloptál a becsületes embertől!

De az utolsó fillérig add vissza, mert tartozásod van felénk, és mi nem hitelezünk tovább! Ha nem tudtok fizetni, akkor jöjjön az, amit a becsületes munkással tettetek ti, bitang hazaáruló gazemberek. Ti is legyetek hajléktalanok, munkanélküliek! Hiába próbáltok meg minket eltaposni, mi állva maradjunk, hiszen a mi dolgunk az ország becsületét visszaszerezni!

URBÁN SZANDRA

Kecskeméttől Kaposvárig

A kecskeméti piacon eleinte idegenkedve fogadták a Munkáspárt septiben felállított hangosítóját, de mindjárt kezdett változni a helyzet, amikor a munkáspárti gondolatok eljutottak az emberekhez. „Munkát mindenkinek!” „Senki se keressen százezernél kevesebbet, de egy milliónál többet sem!” Igen, mondták többen, ezt gondoljuk mi is. Ez a piaci jelenet vezette be a Munkáspárt elnökének múlt heti kecskeméti látogatását. A piac után a Volán-pályaudvar, majd a megyei kórház rendelőintézete következett. Thürmer Gyula beszéde előtt Kiss Lászlóné megyei elnök és Kalapos Mária KB-tag mutatták be a Munkáspártot. A megyei kórházban dr. Svébis Miklós főigazgató adott tájékoztatást a kórházról és szolt az egészségügy problémáiról. Kerekes Antal, a párt képviselő-jelöltje jól sikerült látogatást szervezett egykori munkahelyére, a Városföldi Agrárgazdasági Társuláshoz.

Piac nélkül a kaposvári program is elképzelhetlen lett volna. Ugye, nem büntet meg? – kérdezte egy idős néni, aki APEH-ellenőrnek vélte a párt elnökét. Felhíborító, hogy a néni az APEH-től kell félnie azért, mert fél kiló babot árul! – tette szavá Thürmer

Gyula Szita Károlynál, Kaposvár polgármesterénél. Változásra van szükség mindenütt! – értettek egyet. A Kaposi Mór Oktató Kórházban dr. Moizs Mariann stratégiai igazgató fogadta a munkáspárti csapatot. A pártelnök mellett a kórházba ellátogatott Szabó Imre megyei elnök és a párt két fiatal szimpatizánsa is. A kaposvári programot sikeres sajtótájékoztató zárta.

„NYELVTÖRVÉNYT NEM – EGYÜTTMŰKÖDÉST IGEN!”

A Bajnai-Ficó miniszterelnöki találkozó alkalmából a Magyar Kommunista Munkáspárt szeptember 10-én, Szécsényben nyilvános sajtótájékoztatót tartott. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke az alábbiakat mondta el:

„Magyar emberek vagyunk. Nem mehetünk el szó nélkül amellett, ha bántják a magyarokat. Nem hallgathatunk, ha megsértik nemzeti érdekeinket.

Nem hallgathatunk akkor sem, ha folyik a nacionalista gyűlöletkeltés. Azért vagyunk ma itt, hogy tiltakozzunk a magyarokat ért sérelmek ellen. Azért jöttünk ide, hogy felemeljük szavunkat az Európai Unió és a nyugat-európai tőkés kormány képmutató magatartása ellen. Azért kell itt lennünk, hogy hallassuk a dolgozó emberek, a munkások szavát.

Nem vitatjuk a szlovák nép jogát, hogy védje nemzeti nyelvét. Védje az amerikai-angol nyelvvel szemben, amely világaluralomra tör. Védje azt a kulturális globalizációval, az amerikai kulturális szeméttel szemben, amely tönkre teszi a nemzeti kultúrákat.

Ezzel azonban nem lehet egy kalap alá venni a magyar nyelvet. A magyar nyelv jelenléte Szlovákiában nem szegényíti, hanem gazdagítja a szlovák társadalmat. A szlovákiai magyarok a szlovák társadalom részei, ott élnek, ott dolgoznak, ott fizetnek adót, ott építik hivatalos és emberi kapcsolataikat. Követeljük, hogy a szlovák kormány védje a magyar a nyelvet. Követeljük, hogy a vitatott nyelvtörvény helyett olyan rendelkezést hozzanak, amely találkozik a szlovákiai kisebbség érdekeivel is!

A Munkáspárt NEM-et mond a nyelvtörvényre, de IGEN-t mond a magyar és a szlovák nép együttműködésére. Népeinket évszázadokon keresztül megosztották a nagyhatalmak. A Habsburgok kijátszották egymás ellen a magyart és a szlovákot, hogy az osztrák uralkodhasson mindkettőnk felett.

1920-ban a franciák, az angolok ránk erőltették a trianoni békét, ezt a tisztességtelen, becstelen, imperialista rablóbékét. Évtizedekre, ha nem évszázadokra szembeállították a magyarokat és a szlovákokat.

A fasiszta Németország úgy tett, mintha mindkettőnk szeretne, de a va-

lóságban az ellentéteket szította, miközben mindkét népet belesodorta a világháborúba. Magyarok és szlovákok tíz- és százezrei haltak meg a német érdekekért.

1947-ben a párizsi béke nem tette helyre Trianon hibáit. A nagyhatalmak, a Szovjetuniót is beleértve, ismét szembeállították népeinket. Évtizedeken át nem épült újjá az esztergomi híd, évtizedeken át elhallgatták valós problémáinkat, évtizedeken át ellenségként néztünk egymással szembe.

Az Európai Unió ma nem segíti, hanem megosztja a térség népeit. Európa tőkés urait nem érdeklik a kis népek problémái. Nekik csak az a fontos, hogy zavartalanul uralják a magyar és a szlovák piacot, gondtalanul hozzák ide mindazt, amit mi magunk is meg tudnánk termelni. Nekik az a fontos, hogy minél kisebb bérért dolgoztassák a magyar munkást és a szlovák munkást. Nekik csak az a lényeg, hogy Afganisztánba menjen a magyar katona is, meg a szlovák katona is, bár egyiküknek sincs semmi keresnivalója ott.

A tőkés világ válsága egyaránt sújtja a magyar és a szlovák népet. A nyugati bankok és multinacionális vállalatok ránk hárítják át válságuk terheit, velünk fizettetik meg a jólétüket. A nyugat-európai kormányok és az EU ehhez becstelen módon asszisztálnak.

A Fico-kormány és a Bajnai-kormány ezt szó nélkül tudomásul veszik, és lenyelik. Nekik drágább saját biztonságuk, saját tőkés uralmuk, mint a dolgozó emberek munkája, élete, boldogulása.

Magyarországon megtűrik, heccele-

lik a szélsőjobboldalt, Szlovákiában megtűrik és heccelik a nacionalistákat. Magyarországon is, Szlovákiában is igyekeznek kiszorítani, megsemmisíteni a kommunista erőket, az igazi baloldal harcosait.

Meggyőződésünk, hogy nincs más út, mint népeink együttműködése. A nagyhatalmak nem segítenek leküzdeni a szegénységet, nem adnak pénzt a cigánykérdés megoldásához. Örülnek, hogy mi magyarok és szlovákok, magyar és szlovák munkások, parasztok, dolgozók egymással vagyunk elfoglalva.

Pedig más lenne a dolgunk! Harcoljunk az EU diktatúrája ellen! Harcoljunk az ellen, hogy Európa gazdagjai gyaratként bánnak velünk! Harcoljunk valószínűségi nemzeti érdekeinkért! Akárki nyeri a csatát, csak vesztes lehet. Győztesek csak együtt lehetünk! ■

Követeljük, hogy a szlovák kormány a szlovák nyelv védelmét hozza összhangba a magyar és más kisebbség érdekeivel!

Követeljük, hogy a magyar és a szlovák kormány egyaránt lépjen fel mindenfajta sovíniszta törekvéssel szemben!

Követeljük, hogy Magyarország és Szlovákia együttesen lépjen fel az EU újgyarmatosító politikájával szemben!

Követeljük, hogy a magyar és a szlovák kormány vonja be a megbeszélésekbe a széles néprétegeket, a munkások, a dolgozók képviselőit is!”

SZTRÁJKBIZOTTSÁGOT ALAKÍTOTTAK A MOZDONYVEZETŐK

Szeptember 10-én sztrájkbizottságot alakított a Mozdonyvezetők Szakszervezete (MOSZ), hogy ezzel is alátámassza követeléseit. A MOSZ követelései a következők:

1. a közösségi közlekedést érintő előké-születek azonnali felfüggesztése;
2. a szükséges hatásvizsgálatok elvégzése, és érdemi egyeztetés az érintett önkormányzatokkal, a vasutas dolgozók érdekképviseléseivel;
3. a vasúti közlekedés biztonságát szolgáló rendeletek haladéktalan kiadása;
4. a vasutasok menetkedvmenyét szabályozó rendelet azonnali kiadása.

A szakszervezet már többször kifejezte aggodalmát a közösségi közlekedés, a vasúti közlekedés tervezett átalakítása miatt. Ennek ellenére a közlekedési tárca a mai

napig nem kezdett érdemi tárgyalásokat, időhúzásra törekszik, ezért ködösít. Ezen túlmenően késik a vasúti közlekedés biztonságát szolgáló szakmai rendeletek elkészítése és a vasutasok menetkedvmenyét megnyugtató módon rendező szabályozás kiadása. A MOSZ szerint a kormány úgy akar elvonni 70 milliárd forintot a közösségi közlekedéstől, ezen belül 40 milliárdot a vasúti személyszállítástól, hogy még csak kísérletet sem tett a tárca annak vizsgálatára, hogy a változtatásoknak milyen hatások lesz a közlekedésbiztonságra, a települések, régiók közlekedési alapellátására, a vasutas munkavállalók, a mozdonyvezetők foglalkoztatására. A MOSZ a követelések érvényesítésében együtt kíván működni más érdekképviselőkkel, az érintett településekkel. ■

78 EZER FORINT LENNE A MINIMÁLBÉR

78 ezer forint lenne 2010-ben a minimálbér, 95160 forint a bérminimum, ha az országos érdekegyeztetésen átmegy az MSZOSZ javaslata. A dolgozók szerint a reálbér eddigi csökkenése s az új adójogszabályok is indokolják az infláció fölötti emelést. A 78 ezer forintos minimálbér nettója még mindig nem érné el az egykeresős létminimum 80 százalékát – mondta Hódi Zoltán, az MSZOSZ egyik tárgyalója. A szakképzett dolgozóknak járó garantált bérminimum pedig – a korábbi rendszernek megfelelően – a minimálbér 122 százaléka lenne, azaz bruttó 95 160 forint.

Hódi Zoltán szerint azért lenne szükség az inflációt meghaladó bérnövekedésre, mert a dolgozók az utóbbi időben jelentős reálbér-csökkenést, s egy részük pedig munkahelyük elvesztését tapasztalhatta meg a válság következményeképpen. Az eddig adómentes juttatások jelentős része 25 százalékkal fog adózni jövőre, más részük – így a hideg étkezési jegyek – még a 25 százalékos adózási körbe sem kerülhetek be, így ezeket a dolgozók biztosan nem fogják kapni jövőre.

Az érdekképviselő arra is fölhívta a figyelmet, hogy a minimálbér környékén keresőknek a hideg étkezési jegyek kiesése – amelyet Hódi szerint a cégek aligha pótolnak majd a 25 százalékkal megadóztatott meleg étkezési jegyekkel – jelentős nettó munkajövedelem-csökkenést okoz majd, amit ellensúlyozni kell. A személyi jövedelemadó csökkentése ráadásul bruttó 160 ezer forint alatt alig ad többletet a munkásoknak, csak átlagbér fölött jelentős a nettó bérnövekedés – tette hozzá. Így még annak a technikáját is át kell gondolni, hogy hogyan fogalmazzák meg majd az általános béremelésre vonatkozó javaslatukat, hiszen a béremelés hatása másként érinti a havi bruttó 160 ezer forint alatt, illetve fölött keresőket. Hódi emlékeztetett arra, hogy a 2010-től hatályos adójogszabályok jelentős munkabérral összefüggő megtakarításokat tesznek lehetővé a vállalkozásoknak, így arra is módot kellene találni, hogy a dolgozók érdekei is teret kapjanak.

Sztrájkkészültség a Volánnál

Sztrájkbizottságot hozott létre szeptember 8-án a Volán Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, hogy a közösségi közlekedés átalakítása tárgyában kikényszerítsék a tárgyalásokat a kormány illetékesétől. Hoffmann Antal, a Volán Szakszervezetek Együttműködési Fórumának soros ügyvivője közölte: az együttműködési fórumhoz négy szakszervezet, az Autóbusz-Közlekedésben és Személyszállításban Dolgozók Uniója, a Közúti Közlekedési Szakszervezet, a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége és a Liga Közlekedési Szakszervezetek Ágazati Szövetsége tartozik, akik lefedik a társaságoknál dolgozók 90 százalékát. Mint mondta, az együttműködési fórum azért alakított sztrájkbizottságot, mert a szövetségek kezdeményezésére eddig érdemben egyik illetékes szerv sem válaszolt. Hozátette: a fórum résztvevői készek arra, hogy a munkavállalók érdekeit minden törvényes eszközzel kikényszerítsék. ■

Nem kapták meg jussukat a kirúgott dolgozók

Még nem kapták meg elmaradt bérüket és végkielégítésüket a Bognár Szörp Kft. június végén elbocsátott dolgozói. A Bognár Szörp Kft-vel szembeni hitelezői követelés mintegy 2,5 milliárd forint. A volt dolgozók az állami bér garancia alapból akkor juthatnak a pénzükhöz, ha a volt tulajdonos átadja a mérlegbeszámolót és a szükséges iratokat a felszámolóknak.

A pölöskei szörpüzem 150 volt dolgozója közül sokan munkanélküliek, esetleg mezőgazdasági szezonmunkából tudnak némi pénzhez jutni. Az üzemet bérlő és üzemeltető Janicsek Kft. által megalapított Pölöskei Szörp Kft. néhány hete újrakezdte a termelést. Az elbocsátott dolgozók közül 40-50 fő kapott ismét munkát az üzemben, akiket alkalmi munkavállalói kiskönyvvvel foglalkoztatnak.

SPANYOL ROKON

Öcsém 89-es. Na nem a születési dátuma ez. Vannak olyanok, akiket 56-osoknak monddunk, mert akkor Nyugatra menekültek, így testvérem a '89 utáni események miatt hagyta el az országot. Jó szakmát tanult a múlt rendszerben, telefonműszerész lett. Zenét is tanult, kitűnően játszott trombitán. A 90-es évek elején kezdhetne volna szakmáját gyakorolni, de a Matáv szétcincálása után esélye se volt, hogy elhelyezkedjen. Lehetősége adódott, hogy egy spanyol hajóra szerződjön zenészként. Nagyon sok fiatal ábrándozott ekkoriban hasonlóról. Nem csoda, hogy szerződésének lejártá után csak azért jött haza, hogy elköszönjön a családtól, és minden holmiját magával vigye. Könnyű beilleszkedéséhez hozzájárult az is, hogy megismerkedett egy spanyol lánnyal, kinek családja nem gördített akadályt a szegény kelet-európai fiúval való kapcsolat elé. A társadalom is befogadta: bejelentett munkahelye miatt járt neki a társadalombiztosítás, orvosi ellátás, és mikor elvesztette első munkahelyét, járt neki a segély is.

A napokban látogatott haza kinti családjával, érdekes beszélgetéseink voltak, meglepő dolgokat mesélt.

Kicsit szégyenkezve hallgattam, hogy milyen véleménnyel van Magyarországról. Azt a hírekből tudta, hogy nem könnyű a helyzet itthon. A kinti híradásokban mindig látta az évről évre visszatérő, őszi utcai eseményeket. Értetlenül kérdezte, hogy miért van ez? Náluk is vannak megmozdulások, többnyire a munkásokat képviselő szakszervezet áll mögötte. És többnyire apró eredményeket el is érnek. Megjegyeztem: nálunk ez nem így van. Eddig, amit elértek, annyi, hogy negatív megítélést kapott az országunk.

A válság náluk is mélyen sújtja a munkásosztályt, a társadalom széles rétegét. De van egy nagy különbség a két ország között. Az ottani politikai erők össze tudnak fogni adott problémák megoldása érdekében. Olyan intézkedéseket hoztak, ami a gazdaságukat megerősíti, hogy a lehető legkevesebb munkahely szűnjön meg.

Nemrégiben vett részletre egy lakást a feleségével. De nem ám úgy, hogy bement a bankba és kölcsönt vett fel nagy kamattal! Barcelona egyik kerületében lakik, ahol a városházán fel lehet iratkozni támogatott lakás igénylésére. Nem kap ott se mindenki, mert nincs annyi pénze a városnak, de minden évben kisorsolnak pár

száz lakást. Spanyolhonban az állam nem engedte meg a banknak, hogy megemelje a törlesztést. Nem is jelent meg a bedőlt hittelesek, árverezésre várók tömege.

Elszomorító, amit Magyarországon látott a spanyol rokonság. Jó pár éve nem voltak itt, nekik sokkal szembetűnőbb a különbség. „Olyan gazdátlan minden” – mondták, mikor kirándulni mentünk.

Egyik utunk egy „világhírű” barlangfürdőbe vezetett. És itt is szégyenkezni kellett. A büfében vásárolni akart az öcsém, persze automatikusan spanyolul kért az eladótól. A büfés lány a számológépbe belepötyögte a végösszeget, ami majdnem duplája volt a valóságnak. Ekkor magyarul ráförmedt öcsém, hogy „mennyi”? Érdekes, hogy a magyar szó hallatán mekkora „kedvezményt” kapott az előző árhoz képest...

Következő nap a budai várba látogattak el. Méltán akarta mutogatni évszázados örökségünket öcsém. Az, hogy egy vagyon a parkolás, nem vágta földhöz. A Mátyás templomot pénzért lehet megtekinteni, de ebben van valami logika, mert restaurálni kell, van világítási rezsije és az idegenvezetők is a turista anyanyelvén szólalnak meg. De hogy a Halászbástyán a pesti látképért miért kell fizetni, nem értem. Ha gonosz akarok

lenni, akkor ezt is megértem, mert ugye a Parlamentre lehet rálátni – és minden circusért fizetni kell.

Sorolhatnám, hogy néhány nap alatt milyen csalódások érték rokonaimat országunk láttán, hogy megy tönkre évszázadok, évtizedek büszkesége. Nem örülök, hogy testvérem elhagyta az országot, de érthető, hogy egy olyan országba menekült, ahol a szociális vívmányok sokkal jobban hasonlítanak egy kommunista társadalomra, mint a miénk. Pedig itt voltak előzmények, volt jó példa, a múlt rendszer sikeres vívmányait nem kellett volna darabokra törni csak azért, hogy néhány nagyra törő hazaáruló eladja a hazánkat, tönkretegye a jövőnket önös érdekeik megvalósításáért. Ezeknek kellene elhagyni az országot, zavarjuk, üldözzük el őket egy lakatlan szigetre vagy a sivatagba! Építsenek maguknak ott, hogy rombolhassanak, és ne azt rombolják, amihez közük sincs.

KOVÁCS ISTVÁN

Szeptember 11.

Nyolc évvel ezelőtt felrobbantották valakik, valamiért az ikertornyokat, és megindult egy embertelen hajsza. Ismerjük a következményeit.

De volt egy másik szeptember 11. is, csak azt nem reklámozzák a „fejlett demokráciákban”.

1973. szeptember 11. – Santiago de Chile. Meggyilkolták Salvador Allende Gossensst, Chile törvényesen megválasztott elnökét.

Az amerikai kontinensnek ezen a felén az idők kezdetétől forrtak az indulatok, mert a szegény emberek unták az egymást váltó katonai diktatúrákat, a gyilkosságokat, a mérhetetlen kizsákmányolást. Kubában kitűzték a forradalom zászlaját, és ez bátorította a különböző országok proletariátusát.

1966-ban a szenátus elnökévé választották a bátor chilei orvost. 1968-ban helyezte a Che Guevara vezette bolíviai gerillahadsereg túlélőit személyes védelme alá, mellyel kivívta a világ haladó erőinek rokonszenvét, és a fasisztoid diktatúrák mélységes gyűlöletét. Az 1969-ben létrejött Népfront (Unidad Popular) tömörítette a szocialistákat, kommunistákat és több baloldali pártot. 1970. szeptember 4-én megszerezték a szavazatok 36,2 százalékát, Allendét Chile elnökévé választották. Már beiktatása előtt merényletet kíséreltek meg ellene.

1973 Szeptember 11-én Augusto Pinochet vezetésével és a CIA közreműködésével puccsot hajtottak végre ellene. Bár felajánlották, hogy távozzon az országból, Salvador Allende bátran ellenállt. A légierő a kormányzati negyedre bombázta, az elnöki palotát a puccsisták ostromolták. Itt érte a halál Chile elnökét, a munkásosztály reménységét. Az USA-ban napjainkban is titkos iratok őrzik a puccs hátterét.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percembérek, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ MSZP SZÜLETÉSE

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. október 7-10. között került sor a régi Magyar Szocialista Munkáspárt utolsó kongresszusára, amely egyben egy új párt, a Magyar Szocialista Párt első kongresszusa is lett. A második magyar szocialista kísérletet itt buktatták meg véglegesen.

AZ MSZMP SZÉTVERÉSE

A rendszerváltás, azaz a tőkés ellenforradalom menetében az egyik legfontosabb lépés a kormányzó MSZMP szétverése volt. Az 1988. májusi pártértekezlet után fokozatosan tették tönkre a pártot. A párt tagságát elbizonytalanították. Hibásnak kiáltották ki az MSZMP vezetése alatt eltelt évtizedeket. Megváltoztatták 1956 megítélését. Partnernek, sőt barátoknak nevezték ki a szocializmus ellenségeit. Megszervezték a reformkörü mozgalmat, amely a korszerűsítés jelszavával a pártot belülről bomlasztotta szét. A pártot megfosztották hatalmi eszközeitől. Megszüntették a pártszervek jogát arra, hogy beleszóljanak az állami vezetők kinevezésébe. Felszámolták a pártszervezeteket a hadseregben, az állambiztonsági szerveknél. Mindezek ösztönzői és végrehajtói az MSZMP vezetésének revizionista erői voltak, élén Nyers Rezső pártelnökkel, Pozsgay Imre elnökségi taggal, Németh Miklós miniszterelnökkel, Horn Gyula külügyminiszterrel. Felelősök a pártvezetés marxista erői is, élükön Grósz Károly főtitkárral, akik nem tudtak, nem akartak fellépni az ellenforradalom nyilvánvaló fenyegetésével szemben, és engedték a párt, a szocializmus fokozatos szétverését.

Az MSZMP Központi Bizottságának 1989. június 23-24-i ülése hoz határozatot a párt XIV. kongresszusának összehívásáról. A döntés lényegében egyhangú. Az időpont megszavazásánál egy tartózkodás van, a küldöttválasztás módját illetően kettő. Nagyobb vita van arról, hogy a központi pártszervek tagjai régi szokás szerint szavazati joggal vegyenek-e részt. Végül 11 ellenszavazattal, 6 fő tartózkodása mellett úgy döntenek, hogy a központi pártszervek tagjai csak tanácskozási joggal vegyenek részt. A KB nem fogadja el azt a javaslatot, hogy a párt elnökét és főtitkárát ne a kongresszus, hanem pártszavazás válassza. Grósznak ez az utolsó esélye, hogy megmaradjon főtitkárnak. Nem sikerül.

TITKOS ELŐKÉSZÍTÉS

Formailag senki, sehol nem hoz döntést arról, hogy az MSZMP-t fel kell oszlatni, és új pártot kell létrehozni. Még az Elnökség utolsó, szeptember 28-i ülésén is az MSZMP-ről beszélnek. Igaz, a programnyilatkozat tervezetéből ki lehet olvasni a szándékot: „Pártunknak újra meg kell határoznia, újra fel kell építenie önmagát”. A későbbiekben a tervezet még világosabban beszél: „Reformtörek-

véseink legfontosabb mozzanata és záloga pártunk újjáalakítása. Ezt fejezze ki a párt nevének megváltoztatása is.”

A kongresszusra 1276 küldöttet választanak. Tanácskozási joggal van jelen 134 fő, jórészt a központi pártszervek olyan tagjai, akiket nem választottak küldöttnek. Meghívást kapnak a mozgalom olyan veteránjai, mint a szociáldemokrata Marosán György, Mező Imréné, aki a Köztársasági téri pártházban 1956-ban védő Mező Imre özvegye, de ott van Apró Antal is, aki 1956-ban Kádár mellé állt, vagy a közelmúlt ismert szereplői közül Havasi Ferenc, az egykori gazdasági KB-titkár, vagy éppenséggel Losonczi Pál, az Elnöki Tanács egykori, köztisztviselőnek örvendő elnöke. Minden kész a színpátra.

A kongresszust ténylegesen előkészítő erők, Nyers, Pozsgay és mások azonban pontosan tudják, hogy nem egyszerűen a párt neve fog változni, hanem feloszlatják az MSZMP-t, lényegében kizárják a kommunistákat, és egy szociáldemokrata pártot hoznak létre azzal a céllal, hogy Magyarországon elősegítse a kapitalizmus bevezetését.

A kongresszus október 6-án először meghallgatja a „A Központi Bizottság beszámolója az MSZMP 1988. májusi országos értekezlete óta végzett munkáról” című napirendet. Másodikként pedig a „Politikai értékelés történelmi utunk tanulságairól; a párt programnyilatkozata”-ról szóló előterjesztést. Ekkor következik be a váratlan fordulat, amit rögtön nem is értenek a küldöttek. Se szó, se be-

széd, szavazásra teszik a kérdést: a párt új neve “Magyar Szocialista Párt” legyen. 1989. október 7-én 20 óra 24 perckor megszűnik a kádári MSZMP és létrejön az MSZP.

„Hazánk történelmében lezárult a Magyar Szocialista Munkáspárt nevével fémjelzett korszak. A szocializmus eddig volt koncepciója, a sztálini eredetű rendszer felélte minden társadalmi, gazdasági, politikai és erkölcsi tartalékát, alkalmatlan arra, hogy lépést tartson a világ fejlődésével. Ezzel az MSZMP, mint állampárt története véget ért” – mondja ki a határozat.

NYERS REZSŐ PÜNKÖSDI KIRÁLYSÁGA

Az októberi kongresszus megválasztja az MSZP vezetését is. A szándék arra, hogy a párttagságot homályban tartsák, itt is nyilvánvaló. Olyanok, vagy legalább is zömében olyanok kerülnek a vezetésbe, akik újnak számítanak, és akikről azonnal nem mondaná senki, hogy a tőkés ellenforradalom szolgálatába szegődtek.

A párt elnöke Nyers Rezső. Ő volt eddig is az MSZMP elnöke, sok emberrel elhittetik, hogy van valami folyamatosság a régi párttal. Az Országos Elnökségbe kerül a 42 éves Boros László, a 37 éves tanár, Fábry Béla, a 39 éves Géczy József Alajos, a 41 éves Hámori Csaba, a régi MSZMP ismert személyisége, az 57 éves Horn Gyula külügyminiszter, a 41 éves Katona Béla, ekkoriban az MSZP budapesti elnöke, később a Horn-kormány titkosszolgálati minisztere, a 39 éves Kárászné Rácz Lídia. Szintén bekerül az 52 éves filmrendező, Kósa Ferenc, a 41 éves Kovács Jenő, az MSZMP KB korábbi titkára, a kongresszus egyik előkészítője, az 56 éves Körösfői László, a 44 éves Lakos László, későbbi mezőgazdasági miniszter, a 36 éves Mádlné Maár Ilona, az MSZMP egykori dunajvárosi vezetője, a régi MSZMP KB tagja, a 47 éves Menyhárt Lajos, a 31 éves Nagy Imre, a KISZ utolsó első titkára. Ott van még a 41 éves Németh Miklós, miniszterelnök, az 59 éves Ormos Mária akadémikus, a 47 éves Pál László, későbbi ipari miniszter, az 56 éves Pozsgay Imre, államminiszter, a 42 éves Szabó György, későbbi egészségügyi miniszter, az 50 éves Szili Sándor, munkás, a 41 éves Vass Csaba, a 43 éves Vastagh Pál, jogász, a Csongrád megyei MSZP-vezér, a 64 éves Vitányi Iván, a szociáldemokraták ismert alakja.

Az MSZP köztársasági elnök-jelöltje Pozsgay Imre lesz, akiből, mint köz-

HORN GYULA ÉS NYERS REZSŐ. VALÓSZÍNŰLEG NYERSNEK SEM VOLTEK ILLÚZIÓI, HORN EGÉSZEN BIZTOSAN A TŐKE ÉRDEKEIT SZOLGÁLTA.

tudott, nem lesz köztársasági elnök. Az Országos Egyeztető Bizottságnak elnöke lesz a 63 éves Balogh Sándor, a Párt-történeti Intézet igazgatója. Pénztárnok sem akárki lesz, hanem a 36 éves Puch László.

A pártelnökség nem hosszú életű. Az MSZP II. kongresszusára, 1990 májusára előjönnek az igazi névsorral. Nyers Rezső püNKÖSDI királysága véget ér, szerepét betöltötte, a párt élére Horn Gyula és csapata kerül. Előjönnek a máig is szereplő figurák, köztük Szekeres Imre, Kovács László, Baja Ferenc.

ELMARAD A KOMMUNISTA PÁRT MEGALAKULÁSA

A kongresszuson több küldöttben felmerül egy kommunista párt létrehozásának gondolata. Grósz Károlynak elvileg megvan a lehetősége, hogy egy új párt szervezésének élére álljon, de nem teszi. Támaszkodhatna arra a 159 küldöttre, akik nemmel szavaznak az MSZP megalapítására. Grósz egyre többen keresik fel a küldöttek közül, sürgetik, hogy cselekedjen. A cselekvést az jelentené, ha nyíltan felvállalna a harcot, bejelentené, hogy az MSZP-vel szemben új pártot, kommunista pártot hoz létre. Grósz a nap folyamán tanácskozik a Ribánszki-csoporttal, de nem jutnak közös nevezőre. Grósz több

tevesnek bizonyuló meggyőződés rabja, még mindig a dogmatikus baloldal megerősödésében látja a fő veszélyt. Tartja ugyan a kapcsolatot a Ribánszki-csoporttal, de nem áll melléjük. “Ribánszki tehetséges ember. Talán szenvedélyesebb, mint kellene. Talán néhány dologban nem igazodik véleménye a mostani időkhöz. Viszont elkötelezett, politikai szándéka tiszta és tisztességes” – nyilatkozta Grósz 1989 novemberében a miskolci Heti Hírnöknek.

Grósz nem tud megszabadulni másik meggyőződésétől sem. Úgy gondolja, hogy a Nyers-féle MSZP formálódását nem szabad akadályozni, mert így legalább egy “baloldali” párt van. Nyíltan vállalja, hogy 30 napig nem szervez ellenpártot. Ez a lépése végzetes. A Munkáspártnak nem marad jogi alapja arra, hogy részesüljön az MSZMP egykori vagyonából.

A kongresszuson ott van Berecz János is. Fel is szólal, elvben meglenne a lehetősége a cselekvésre. De ő sem cselekszik. Berecz magatartása jól tükrözi a pártapparátus jó részének érzését: nem akarják elfogadni a változásokat, csak tétlenül figyelik a “számukra felfoghatatlan történéseket”. Ribánszki egyedül nem tud lépni. A kommunista Munkáspárt csak később, 1989. december 17-én születik meg. ■

NINCS ÉV FRONT-TÁBOR NÉLKÜL

3 nap – 2 éjszaka, az igaz baloldallal, igazi baloldali fiatalok között!

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt október 23-25 között táborába, a komáromi Fenyves táborba. Várunk minden baloldali gondolkodású fiatalot, aki nyitott a valós baloldali eszmék iránt, aki tenni akar saját jövőjéért, országáért, népéért. Ezúton is kérjük elvtársainkat, az alapszervezeteket, mindenkit, hogy az ismeretségi körükben lévő fiatalokat támogassák, hogy eljőjenek, el tudjanak jönni.

A tábor mottója: a mai helyzetben fontos, hogy minden fiatal pontosan értse, mi miért történik, a kialakult helyzetnek mik az okai, mit tehetünk ellene.

További információval örömmel áll rendelkezésre a Front elnöke, Szabó Tamás (06-30/630-7157), a Munkáspárt központja (06-20/463-0757), e-mailben az info@baloldalifront.hu, illetve a www.baloldalifront.hu.

FRONTTÁBOR
Komárom - Fenyves Tábor

Részvételi díj: 6000 Ft
Front tagoknak: 4400 Ft

Ebben benne van az alhelyezés + étkezés!!!

Ami lesz:

- Fergegetes hangulat
- Igazi magyar ételek
- Vetélkedők
- Előadások
- Jó társaság
- Csodálatos környezet

Részvételi díj: - 3 nap 2 éjszaka -

www.baloldalifront.hu info@baloldalifront.hu 06-30/630-71-57

!!! Október 23-25 !!!

„A tettekre figyelünk...”

A gyűjtés második hete (2009. szeptember 4. záró adatok)

Az összes bevétel 1.908 ezer forint. Ezt 330 fő fizette be, így az egy főre eső átlag 5780 forint.

Kiemelt adományozóink ezen a héten: Balázs Géza Mohács 50.000 forint, Pap Nándor Budapest 30.000 forint, Kalapos Mária Bácsalmás 30.000 forint, Kékesi Ferencné Budapest

55.000 forint. 20.000 forint adományt adtak: Fodor László Budapest, Várkonyi György Budapest, Szilágyi Mihály Szeged, Ezer Rezső Budapest. 10.000 forint adományt adtak: Lovász Dezső Kecskemét, Valkó Ferencné Szekszárd, Nagy Sándor Gyula, Dr. Erdélyi Sándor Sopron, Sinka Lajosné Szolnok, Németh Lászlóné Veszprém, Illés István Siklós, Cseh Miklós Keszthely, Kollár István Budapest, Gilicze Attila Budapest, Domokos Menyhértne Budapest, Dóra Jánosné Budapest, Farkas Károly Budapest, Noltész Lajosné Budapest, Hámori György Budapest, Bakalisz Janisz Budapest, Kovács Rezső Budapest, Oravecne Dr. Keresztesi Mária, Budapest, Espár István Székesfehérvár, Pap János Esztergom, Futár Péter Orosháza, Dr. Révész István Orosháza, Újj György Orosháza.

Az adományokat mindenkinek köszönjük.

Karacs Lajosné

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólápot osztó akciós csoport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljőnnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölöd, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkáspárti aktivisták!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatást a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti al-elnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

Meghívó

A Munkáspárt Nőtagozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkáspárti klubjába.

Örömmel várunk mindenkit, aki egy kicsit beszélgetni, ismerkedni, politizálni szeretne. A klubdélután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Gyertek el, hozzátok el rokonaitokat, barátaitokat! Mindenkit szeretettel látunk!

Nőtagozat

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@szabadsag.hu; internetcím: www.szabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>